

ÉVKÖZI 34. VASÁRNAP
KRISZTUS A MINDENSÉG KIRÁLYA

A év

1– 5 oldal

Olv.: Ez 47,1-2.8-9.12 – 1Kor 3,9b-11.16-17 – Jn 2,13-22
 Az utolsó ítélet

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Ma, Krisztus Király ünnepén ezt a szentmisét Krisztus Király népéért ajánljuk fel. Valószínű, hogy minden templomban gondolnak erre. Most nem szeretném tágitani a szentmise szándékát, leszűkíteném azokra az emberekre, akik itt vannak és ezen a szentmisén részt vesznek. Imádkozzunk azért, hogy mi mindannyian, akik itt vagyunk Isten népévé, Krisztushoz tartozó emberekké legyünk! Tűnik, múlik az életünk, ahogy énekeltük. Biztos, hogy múlik az életünk, aztán mennyire tűneményes? Az biztos, hogy el is tűnik az életünk.

***Minden azon dől el, hogy Istenhez tartozunk, vagy sem!
 Istenhez tartozni egy az emberhez tartozással!***

Ez a világ, amelyben élünk önmagát áltatja, önmagát csapja be, amikor azt gondolja, hogy Isten nélkül is lehet egymáshoz tartozni. ***Nem!***

Az egész világ arról szól, hogy nem tartozunk egymáshoz!
 Arról szól, hogy a legfontosabb kötelékek sem igazak!
 Isten nélkül az ember csak a maga igazságát keresi!
Ez életellenes!

Ma, Krisztus Király ünnepén gondoljunk arra, hogy Jézus helyreállította emberi méltóságunkat! Ez azt jelenti, hogy ő Isten akaratára figyelő, Isten akaratát követő, emberhez méltó életet élt! Emberi méltóságunk ezen múlik!

***Kérjük ebben a szentmisében,
 hogy erre a magaslatra eljusson mindegyikünk!
 Tartsunk bűnbánatot!***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Az egyházi év utolsó vasárnapja ez a mai. Mához egy hétre már egy új egyházi évet kezdünk. Alig kezdődött el ez az ide esztendő és máris a végére értünk. A gyerekek kivételével a felnőttek mind ezt tapasztalják. Úgy múlnak a napok, hogy az ember észre sem veszi, mindegy, hogy miért. Az idő szalad és nekünk lehetőségünk ebben a sietős időben van. Nekünk ebben a földi életben kell emberi méltóságunkhoz jutni! Embernek születünk és az ember számára az élet feladat, ami azt jelenti, hogy az ember műve az ő arculata! Nem úgy van, hogy megkaptuk arcunkat azzal, hogy megszülettünk. Legfeljebb arról van szó, hogy embernek születünk és nem másnak.

Viszont, hogy milyen emberek vagyunk, az a mi felelősségünkön múlik!

Krisztus elhozta az Isten országát

Egyikünk sem mondhat le arról, hogy emberhez méltó életet éljen! Nem tudom vannak-e olyanok, akik erre már nem is gondolnak? Krisztus Király vasárnapja nagyon éles tükröt állít elénk! A keresztény gondolkodás szerint Krisztus az a valaki, aki elhozta nekünk az Isten országát!

***Krisztus azt akarja,
hogy Isten országa ebben a világban meghatározó legyen!
Jel!***

Az ember döntésétől függ,
hogy akar-e ebbe az országba bemenni?
Akar-e ebben az országban élni?

Lehet dönteni! Nem kötelező!

***Krisztus Isten üzeneteként azt mondta,
hogy Isten országa mentsvár az emberiség számára!***

Az út közös lelki út

Isten országa nélkül az ember a maga útját járja. Ilyen nincs, ilyen fogalom nincs, hogy a magam utamat járom. ***Az út közös út!*** Az embernek tudomásul kell venni azokat, akikkel együtt megy ezen az úton. Ennek az útnak előre kell vinni! Az emberi életben olyan nincs, hogy egy lépés előre, két lépés hátra, vagy két lépés előre, egy lépés hátra. Hallottunk ilyeneket, hogy a kislépések világa. Az élet folyamat! Az ember azért teszi mindazt, ami történik ebben a világban, hogy előrehaladjon, ezért az oktatás, gyógyítás, mindenfajta rendelkezés, hogy az ember előbbre jusson!

Egyről nem szabad megfeledkezni, hogy ez az út lelki út is!

Az ember természetes haladása, természetes jövője magától értetődő. Az ember csak akkor jut előbbre az úton, ha a lelke se marad le! Egyik legnagyobb gondunk, legnagyobb problémánk, hogy megyünk előre, ***a lelkünk meg lemarad!***

Egyszer csak azt vesszük észre,
amikor úgy gondoljuk, hogy haladunk,
közben - mindaz, ami igazából fontos az embernek,
ha a lelkünk lemarad, akkor –
a sötétbe rohanunk!

Mennyi sajátos megfogalmazással találkozunk nap, mint nap, amik az ember útját megkérdőjelezzik, vagy az ember útjával kapcsolatos kételyeket fogalmaznak meg. Ezek mind, mind arról szólnak, hogy

közös utunkat csak az ember lelke felől lehet értelmezni!

Vagy a lelkünk révén találkozunk,
vagy a lelki értékeink kötnek össze bennünket,
vagy csak azt hisszük, hogy együtt megyünk,
pedig semmi közünk egymáshoz!

Mit jelent: elérkezett az Isten országa

Ez a mai ünnep azért oly nagyon fontos, mert **összegez!** Krisztus elhozza az Isten országát! Isten országa itt van, Ő maga mondja:

**„Elérkezett hozzátok az Isten országa!”
Nekünk az a feladatunk, hogy értelmezzük, mit jelent ez!**

A bevezetőben azt a gondolatot hangsúlyoztam, hogy Jézus helyreállítja emberi méltóságunkat! Emberi méltóságunk helyreáll akkor, ha megismerjük mi az Isten akarata! Isten mit akar velünk! Isten mit vár tőlünk! Isten hogy gondolta el az egymással való kapcsolatunkat, függetlenül attól, hogy valaki hisz, vagy nem hisz! Minden ember szíve mélyén legalábbis az egymással való kapcsolatunkat illetően ugyanúgy gondolkodik. Magunkat illetően már nem biztos, hiszen mi emberek igen sokszor csak mentegetjük magunkat. Mi emberek igen sokszor szeretnénk valamiképpen kibújni ez alól a felelősség alól. Ugyanakkor a szívünk mélyén igenis az egymással kapcsolatos elvárásaink a legfontosabbak! **Csak hogy ehhez az embernek magának kell megváltozni!**

Ezért hangsúlyoztam, hogy Jézus emberi méltóságunkat állítja vissza. Emberi méltóságunkat azzal veszítettük el, hogy hátat fordítottunk az Istennek és úgy gondoljuk, hogy egyedül megy. **Egyedül nem megy!** Aki hátat fordít az Istennek, azért teszi, mert nem akarja elfogadni, hogy az Isten egymásra bízott bennünket! Isten egymásnak szánt bennünket! Számtalan mozgalom, számtalan ideológia beszél erről. Csak hogy ezt azok az emberek tudják megvalósítani, akik odaajándékozzák életüket a másik embernek. A másik ember javára, a másik ember szolgálatára adják az életüket. Másképp ez nem megy!

Abban a pillanatban, amikor a történelmi változások különböző ideológiákat sodornak felénk, akkor az ember kész arra, hogy behódoljon.

Krisztus Királyságával kapcsolatos problémák

A mai ünnepkel kapcsolatosan különösen sok gondunk volt, mert amióta ez az ünnep ünnep, azóta a világ újra meg újra felsorolja kérdőjeleit. A mai gondolkodás szerint azt lehetne mondani: a királysággal szembeállítjuk a demokráciát. Nem szeretném eldönteni, hogy melyik jobb. Egy biztos, hogy ma a demokrácia szólamainak világában élünk, de ettől még semmi sem lett jobb.

Ha annyira érzékenyen, szinte hisztérikusan
a magunk önállóságát, szabadságát akarjuk,
nem szabad megfeledkezni arról,
hogy valójában szabadságot, emberi méltóságot csak az Isten adhat!

Krisztus Király ünnepével kapcsolatosan ilyen fogalmakat hangoztatnak még az Egyházon belül is: hol van már a világhódító kereszténység, hol van már az, hogy a győzedelmes Krisztus világa? Lehet, hogy ilyen fogalmakat az ember megkérdőjelez, lehet, hogy ilyen fogalmak idegenné válnak az ember számára, de azért ne felejtjük el, ahhoz, hogy véleményt formáljunk, ahhoz a fogalmakkal tisztában kell lenni! A világ azt mondja, hogy a kereszténység nem világhódító.

**Én szeretném, ha a kereszténység világhódító lenne a lelkekben!
A világhódító kereszténység
nem az e világi lehetőségekben kell, hogy megjelenjen,
hanem a lelkekben!**

Ezzel szemben szívesen állítják ma, hogy az Egyház, szolgáló Egyház, hogy az Egyház zarándok Egyház. A II. Vatikáni Zsinat azt mondja, hogy az Egyház az Isten népe. Ez mind, mind igaz. Lehet, hogy ma a hangsúlyt szívesebben ide tesszük, de nehogy – azért, mert új szelek fújdogálnak és különböző hatásoknak vagyunk kitéve - az igazságról is lemondjunk, hiszen az ember mindig az igazságra szomjas és a szeretetre éhes!

A kérdés itt dől el! Ki az, aki az embernek ezt az igényét kielégíti, vagy képes kielégíteni, vagy akarja kielégíteni? Ha ebből a szemszögből nézzük az életet és akár értelmezzük ezt a mai ünnepet és mindazt, amit ma demokráciaként hangoztatunk, akkor bizony sajátos következtetésekre juthatunk.

***Ebben a világban emberarcú lényként élni,
Isten országának igazságait megvalósítani,
- amely az egyetlen lehetőségünk - azt jelenti:
kielégíteni az ember szomját és éhségét a szeretet és igazságot illetően!***

Nem arra gondolunk, - Krisztustól is ezt várta a világ, - hogy szolgáltatson igazságot, büntesse meg azokat, akiket mi szívesen megbüntetnénk. Szolgáltasson igazságot azoknak, - az azok mi vagyunk, - szolgáltasson igazságot nekünk. ***Isten a szíveket vizsgálja!***

Ha most ugyanezt – a szomjúság és éhség kielégítését - várjuk a demokráciától, akkor, ha van egy kis történelemszemléletünk, láthatjuk, hogy az elmúlt száz évben – ne menjünk még előbbre, előbbre is mehetnénk – mi történt demokráciára hivatkozva, kétségbe eshetünk. Nyilvánvaló mindaz, amit erre hivatkozva tettek, amik történtek, azoknak semmi közük nincs a krisztusi kereszténységhez!

Krisztus, aki pásztor és király

Ha az evangéliumra figyelünk, bátran vallhatjuk, Krisztus pásztor és király! Pásztorra mindenki vágyakozik, királyra nem biztos! Mit jelent a pásztori szolgálat? Mit jelent ebben az értelemben a király szerepe, aki bíró? Ha ezzel szembesülünk, mindent másképpen látunk!

A pásztor

Krisztus, aki pásztor, összegyűjti nyáját, aztán megfelelően kezeli, gondozza. A pásztor a nyájért van. Ez elég is, akár nem kell többet mondani. A jó Pásztor a nyájért van, akár mondhatom így is, kielégíti az ember szeretetéttségét! Ezt hozta el Krisztus!

***Ezt várja Krisztus mindegyiküinktől!
Minden ember szeretetre éhes
és ezt az éhséget csak a másik ember tudja kielégíteni!***

Ez a pásztor küldetése! A pápa szívesen használja ezt a fogalmat. Nem régiben fölkapta fejét a világ, amikor azt mondta, hogy a pásztoroknak birkaszagúnak kell lenni. Igen, igen, a pásztorok akkor pásztorok, ha a nyájért vannak és a nyáj között élnek! Különben nem pásztorok.

A király

Hallottuk, a király az, aki bíró, aki igazságot szolgáltat! Mi a bírói ítélet mércéje? A szeretet! „Amit egynek tesztek, Nekem teszitek!” Ez az ítélet! Krisztus király! Királynak és bírónak mondja magát! Ez azt jelenti: ***a mérce a szeretet!*** A mindennapok világába vezet vissza bennünket! Éheztem, szomjaztam, ruhátlan voltam beteg voltam, börtönben voltam!

„Amit egynek tettetek, Nekem tettétek!”

Íme az ítélet!

Az ember igazságszomjúságát elégíti ki! Nincs más igazság!

Ezzel is szembesülnünk kell! Az igazság ez: amit egynek tesztet a bajban lévők közül, ha megtesztet, akkor igazságot szolgáltatott! Különben hamis úton jártok és semmi közötök egymáshoz! Semmi közötök az Isten országához!

Emberi méltóságunk helyreállítása

Az emberiség egyetlen vágya: a szeretet és igazság szolgálata, de ebben az értelemben!

A szeretet pásztori szolgálata!

Az igazság a bajban lévők megsegítése!

Ha ezt komolyan gondoljuk, akkor az emberi méltóságunkat helyreállítjuk!

Akkor az emberi életünknek értelmet adtunk! Lehet itt ilyen-olyan-amolyan fogalmakat használni, **ez az út!** Ma különösképpen szükséges, hogy ilyen magától értetődő, egyszerű, világos válaszaink legyenek! Egyfolytában manipulálnak, próbálnak becserkészni bennünket. Egyet nem szabad elfelejteni, senki sem vonhatja ki magát az élet formálásából és alakításából! Ez teljes egészében, minden ember esetében a saját lelki képére formált!

A világ

A világ olyan igazságokat mond ki, amikkel talán nem is akarunk szembesülni. Mára eljutottunk oda a természettudományos fejlődés során, hogy nem az ember a világ közepe. Porszem, egyfolytában ezzel szembesít bennünket a természettudomány. A sokat emlegetett pszichológia, meg a freudi elméletek, amiknek bűvöletében él a világ. A pszichológia átvette a papok szerepét, az Egyház küldetését és azt hiszi, hogy erre képes, tudja helyettesíteni. Ez a pszichológia egyfolytában arról beszél, hogy kiszolgáltatottak vagyunk önmagunknak, olyan erőknek, amikről nem is tudunk, amely erők bennünk működnek. Még ezekkel sem vagyunk tisztában, mert nincs hova mérni mindazt, ami bennünk fölfakad. Akkor még mindarról nem beszélek, amit a társadalom, a politológia megjelenít ebben a világban. Mindenki arról beszél, hogy elárultak, hogy cserben hagytak. Mindenki demokráciára hivatkozik.

Ma, ha el akarunk igazodni, ha meg akarjuk őrizni emberi arcunkat, akkor a mai ünnep üzenetét kell elsősorban tudatosítani magunkban!

Szeretet, amely a Pásztorkrisztus ajándéka!

Az ítélet, ami a Királykrisztus ajándéka!

Krisztus pásztorkirály, ahogy a zsidók történetében a királyokat pásztorkirályoknak tartották és mondták. Ma mindegyikünknek ezt az értékrendet kell magáévá tenni:

Szeressük egymást,

éljünk egymásért, szolgáltsunk igazságot egymásnak, éljünk a bajban lévőkért!

Ebben az esetben ez a világ újjászületik!

Álljunk az újjászületés szolgálatában!

+ A M E N +